บทที่ 4
สรุปผลการทดลอง

4.1 สมบัติเชิงกลของยางธรรมชาติที่ใช้เขม่าดำร่วมกับสารตัวเติมชนิดไม่เสริมแรงหรือกึ่งเสริมแรงในสัดส่วนต่าง ๆ

4.1.1. ภาพถ่าย SEM แสดงให้เห็นว่าอนุภาคของ 4Q และ HF มีรูปร่างเป็นทรงกลมและ 4Q มีขนาด อนุภาคใหญ่กว่าอย่างชัดเจน ส่วน HF มีขนาดเล็กแต่การกระจายตัวและแตกตัวไม่ค่อยดี ส่วน SC, HC และ TC มีรูปร่างเป็นแผ่น และ HC แตกตัวดีกว่า TC และ SC ตามลำดับ

4.1.2 การเติม 2nd filler เข้าไปแทนที่ CB ในยางทำให้ ความแข็ง โมดูลัส แรงดึงที่จุดขาดความทนต่อการฉีกขาดและความทนต่อการขัดสี ของยางลดลง เมื่อสัดส่วนของ 2nd filler เพิ่มขึ้น แต่ทำให้มีความทนต่อการพับงอมากขึ้น

4.1.3 เมื่อเปรียบเทียบที่สัดส่วนของสารตัวเติมผสมใดๆ พบว่า การใช้ HC เป็น 2nd filler จะได้ยางที่มีความแข็ง โมดูลัส แรงดึงที่จุดขาด และความทนต่อการขัดสี สูงที่สุด ในขณะที่การใช้ HF เป็น 2nd filler จะได้ยางที่มีความทนต่อการพับงอ และ ความทนต่อการฉีกขาดสูงที่สุด รวมทั้งมีค่าการเสียรูปจากแรงกดต่ำใกล้เคียงกับการใช้ 4Q

4.2 สมบัติเชิงกลของยางธรรมชาติที่ใช้เขม่าดำร่วมกับสารตัวเติมชนิดไม่เสริมแรงหรือกึ่งเสริมแรงชนิดต่าง ๆ ที่ความแข็งใกล้เคียงกัน

4.2.1 การเตรียมยางธรรมชาติวัลคาไนซ์ที่ใช้สารตัวเติมผสมของเขม่าดำร่วมกับสารตัวเติมอื่นๆ เพื่อให้มีค่าความแข็งใกล้เคียงกันนั้น เมื่อใช้เขม่าดำเท่ากันทุกสูตรคือ 30 phr จะต้องใช้ HF ในปริมาณสูงกว่าสารตัวเติมในสูตรอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่ HF มีขนาดเล็กและมักเกาะกลุ่มกันเมื่อผสมเข้าไปในยาง

4.2.2 การใช้ CB/HC จะได้ยางวัลคาไนซ์ที่มีโมดูลัส ความทนต่อแรงดึงและความทนต่อการขัดสีสูงกว่ายางที่ใช้เขม่าดำร่วมกับสารตัวเติมอื่นๆ เพราะ HC เป็นสารตัวเติมชนิดกึ่งเสริมแรง และ HC แตกตัวได้ดีกว่า HF

4.2.3 สูตรที่ใช้ CB/HF เป็นสูตรที่มีต้นทุนของยางคอมพาวด์ต่ำที่สุดและต่ำกว่าสูตรที่ใช้ CB/HC ประมาณ 4 บาท/กก และได้ยางวัลคาไนซ์ที่มีความทนต่อการฉีกขาดและทนต่อการพับงอ สูงกว่ายางที่ใช้เขม่าดำร่วมกับสารตัวเติมชนิดอื่นๆ เพราะ HF เป็นสารตัวเติมชนิดกึ่งเสริมแรงและมีรูปร่างเป็นทรงกลม